

Sygn. akt IV P 120/17

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Gałkowska

Ławnicy: Bożena Mizak, Alina Radko

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Skoczewska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r. w Puławach

sprawy z powództwa W.

przeciwko (...) spółka z o.o. w (...)

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

1. Przywraca powoda W. do pracy w pozwanym (...) spółka z o.o. w (...) na poprzednie warunki pracy i płacy;

2. Zasądza od pozwanego (...) spółka z o.o. w (...) na rzecz powoda W. kwotę 4500 zł (cztery tysiące pięćset złotych) tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, płatne pod warunkiem podjęcia przez powoda pracy w pozwanym (...) spółka z o.o. w (...);

3. Zasądza od pozwanego (...) spółka z o.o. w (...) na rzecz powoda W. kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 czerwca 2017r. powód W. wnosił o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę dokonanego jemu przez pozwane (...) Przedsiębiorstwo (...) spółka o.o. w (...), a w przypadku upływu okresu wypowiedzenia, to wnosił o przywrócenie go do pracy w pozwanej spółce na poprzednie warunki pracy i płacy i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej spółki wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

Pozwane (...) Przedsiębiorstwo (...) spółka o.o. w (...) powództwa nie uznawało i wносиło o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. zawarł z dniem 5 marca 1998r. z Zakładem (...) w (...) umowę o prace na czas nieokreślony, na stanowisko głównego specjalisty ds. energetycznych (akta osobowe). Powód posiadał zakres czynności na tym stanowisku (akta osobowe).

Dnia 23 czerwca 2016r. zawarty został akt notarialny przekształcenia Zakładu (...) w (...) w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością i zgodnie z tym aktem, z dniem 1 lipca 2016r., Burmistrz (...) przekształcił Zakład (...) w (...) w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwie (...) Przedsiębiorstwo (...) spółka o.o. w (...) (k.22-32).

Prezesem Zarządu nowoutworzonej spółki został powołany na to stanowisko w dniu 28 czerwca 2016r. R. S. (1) (zeznania Prezesa Zarządu słuchanego w trybie art. 299 kpc k.74v-75).

Z dniem 1 lipca 2016r. powód stał się na podstawie art. 23¹ kp pracownikiem (...) Przedsiębiorstwa (...) spółka o.o. w (...) (akta osobowe).

W skład pozwanej spółki, a wcześniej Zakładu (...), wchodziła Oczyszczalnia (...) i miejscem pracy powoda była właśnie Oczyszczalnia (...) (akta osobowe). Na tej Oczyszczalni (...) od kilku lat istniała potrzeba rozwiązania problemu związanego z eksploatacją pomp ściekowych, bo brak odpowiedniej kraty powodował, że dochodziło do częstego zapychania się pomp ścieków surowych, które zapychały się w ciągu doby, a pracownicy Oczyszczalni musieli wyciągać te pompy, zawozić do naprawy, a w trakcie tych czynności istniało duże zagrożenie dla pracowników obsługujących pompownię ścieków porażenia prądem (zeznania świadka K. W. k.46v-47, zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc k. 74v). Kierownik Oczyszczalni (...) informował o tej sprawie wielokrotnie ówczesnego dyrektora Zakładu (...), pisał pisma w tej sprawie do Urzędu Miejskiego w (...), zbierał różne oferty firm zajmujących się sprzedażą krat instalowanych po to, aby nieczystości nie dopływały do pomp, skontaktował się z firmą (...)K. L. K., zajmującą się sprzedażą kraty (...), uznając ją wraz z ówczesnym dyrektorem Zakładu (...) za najbardziej korzystną i udał się do Burmistrza (...) w celu ustalenia, czy w środkach unijnych w projekcie realizowanym wtedy przez Gminę można umieścić zakup tej kraty i uzyskał odpowiedź, że jest to niemożliwe (zeznania świadka K. W.). Wtedy K.K. W. podjął rozmowy z przedstawicielem firmy (...)K. i ustalono, że istnieje możliwość testowego zainstalowania takiej kraty na pompie w Oczyszczalni (...) w (...), a po okresie próbnym, zakończonym pozytywną oceną przydatności tej kraty, zakup tej kraty może być rozłożony na 3 lata (zeznania świadków: K. W. i J. C. - k. 64, koperta -65). Powód nigdy nie brał udziału w rozmowach związanych z warunkami sprzedaży tej karty (zeznania świadków K. W. i J. C., zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Dyrektor Zakładu (...) miał wiedzę przekazaną mu przez K. W. o wynikach rozmów z firmą (...)K. i o zamontowaniu na OŚ w (...) kraty (...) (zeznania świadka K. W.).

W dniu 14 czerwca 2016r. K.K. W. i przedstawiciel firmy (...)K. J. C. ustalili na piśmie treść porozumienia w sprawie sprzedaży kraty (...) i w pkt 1 tego porozumienia, firma (...)K. L. K. zobowiązywała się udostępnić zamawiającemu czyli Zakładowi (...) w (...) kratę do maksymalnie 11- to miesięcznych testów, w pkt 2 zapisano, że po okresie próbnym zamawiający stwierdzi, czy ta krata pracuje prawidłowo i sprawdza się w warunkach jakie panują na OŚ w (...), a w pkt 3 wpisano, że w przypadku pozytywnej akceptacji proponowanego rozwiązania, zamawiający wyśle do (...) T. (...)K. protokół, stwierdzający chęć nabycia w/w kraty, a na podstawie w/w protokołu zostanie wystawiona FV na kwotę 78.4000,00 zł netto a po stronie zamawiającego - podpisał się Kierownik Oczyszczalni (...), a po stronie sprzedającego podpisał się J. C. (Porozumienie- k.33, 63, zeznania świadków: K. W. i J. C.). Następnie K.K. W. pokazał powodowi to podpisane Porozumienie i z racji tego, że powód zajmował się w Zakładzie energetyką, a to urządzenie jest na prąd, to zapytał, czy powód je podpisze i powód to uczynił (zeznania świadka K. W., zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Krata ta została zamontowana na Oczyszczalni (...) w dniu 29 czerwca 2016r. – zgodnie z protokołem zdawczo-odbiorczym (k. 34). Krata ta spełniała oczekiwania pracowników Oczyszczalni (...) (zeznania świadka K. W., zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

K. W. (1) odszedł z pozwanej spółki w z dniem 16 stycznia 2017r. (zeznania świadki K.W.).

Na początku kwietnia 2017r. do pozwanej spółki zgłosili się przedstawiciele firmy (...)K. L. K. w celu ustalenia czy zamontowana testowo krata zostaje w pozwanej spółce, a spółka realizuje płatność zgodnie z Porozumieniem (notatka k.45, zeznania Prezesa Zarządu pozwanej spółki słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania świadka R. K. k.47-47v). W dniu 7 kwietnia 2017r. powód sporządził na piśmie wyjaśnienie okoliczności zawarcia umowy z firmą (...)K. L. K., podając że podpisał to Porozumienie po wcześniejszym podpisaniu tego Porozumienia przez K. W. i podał też, że zastosowanie testowanej kraty wyeliminowało niemal w stu procentach niebezpieczeństwo utraty życia i zdrowia

przez pracowników obsługujących pompownie ścieków; wskazał też, że ponieważ nie minął jeszcze 11 miesięczny okres testów to obecny Pan Prezes ma prawo zwrotu kraty jako całkowicie nieprzydatnej (k.39).

Pozwana spółka podpisała protokół, stwierdzający chęć zakupu kraty i zakupiła z własnych środków tę kratę za cenę zawartą w treści Porozumienia (zeznania Prezesa zarządu pozwanej spółki słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Prezes Zarządu pozwanej spółki (...) podjął zamiar rozwiązania z powodem umowy o pracę i poinformował Organizację (...) o zamiarze rozwiązania z powodem umowy o pracę, a organizacja ta w piśmie z dnia 20 maja 2017r. oświadczyła, że nie wyraża zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy, wskazując że kara, którą Prezes zamierza wobec powoda zastosować jest nieadekwatna do przewinienia i podając, iż już w 2008r. organizacja ta wskazywała w piśmie skierowanym do Burmistrza (...) o istnieniu na Oczyszczalni miejsc zagrażających życiu i zdrowiu pracowników, została potem wprawdzie zainstalowana krata, ale nie spełniała wymogów i dopiero kierownik Oczyszczalni (...) sprowadził do celów testowych kratę (...), a powód podpisał to pismo jako osoba drugorzędna, dostrzegając w tym działaniu jedynie słuszny cel (k. 6).

W dniu 29 maja 2017r. Prezes Zarządu pozwanej spółki (...) sporządził pismo zawierające oświadczenie woli o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, a jako przyczynę wskazano ciężkie naruszenie przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na zawarciu w dniu 14 czerwca 2016r. z firmą (...)K. L. K. wspólnie z innym pracownikiem porozumienia w imieniu pracodawcy bez posiadanego umocowania. Na podstawie zawartego porozumienia firma (...)K. L. K. zobowiązała się udostępnić kratę (...) do maksymalnie 11-to miesięcznych testów, natomiast na Pracodawcę nałożony został obowiązek potwierdzenia, czy w/w krata pracuje prawidłowo i sprawdza się w warunkach jakie panują na OŚ w (...). Warunki zawartego porozumienia przewidują obowiązek zakupu testowanej kraty w przypadku pozytywnej oceny jej funkcjonowania za kwotę 78.400,00 zł netto. Powyższe nieprawidłowości – według pracodawcy, spowodowały że pracodawca całkowicie utracił zaufanie do powoda, a okoliczności te powodują, że w ocenie pracodawcy, powód nie gwarantuje swoją osobą prawidłowego i wymaganego przez pracodawcę poziomu i jakości wykonywania obowiązków pracowniczych, co powoduje konieczność rozwiązania stosunku pracy. Powyższe działanie pracownika stanowi zaciągnięcie zobowiązania finansowego w imieniu pracodawcy na kwotę 78.400,00 zł netto bez zgody pracodawcy i umocowania do działania w jego imieniu, czym powód naraził pracodawcę na szkodę w kwocie netto 78.400,00 zł – k.8, akta osobowe.

Wynagrodzenie powoda stanowiło kwotę 4.500zł - k.13.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Roszczenie powoda o przywrócenie go do pracy w pozwanej spółce na poprzednie warunki pracy i płacy, jest uzasadnione.

Na wstępie podnieść należy, iż rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem jest jednym ze sposobów rozwiązania stosunku pracy, w sytuacji gdy jedna ze stron stosunku pracy nie chce dalej współpracować z drugą i jest przewidzianym prawem sposobem rozwiązania stosunku pracy. Jednakże wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony musi być dokonane z konkretnie wskazanej przyczyny, która to przyczyna jest rzeczywista i faktyczna – zgodnie z art. 30 § 4 kp.

Jak wynika z treści pisma wypowiedzającego powodowi umowę pracę, Prezes Zarządu pozwanej spółki (...) postanowił rozwiązać z powodem umowę o pracę, gdyż całkowicie utracił on do niego zaufanie, wobec ciężkiego naruszenie przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na zawarciu przez powoda w dniu 14 czerwca 2016r. z firmą (...)K. L. K. wspólnie z innym pracownikiem porozumienia w imieniu pracodawcy bez posiadanego umocowania. Na podstawie zawartego porozumienia firma (...)K. L. K. zobowiązała się udostępnić kratę (...) do maksymalnie 11-to miesięcznych testów, natomiast na Pracodawcę nałożony został obowiązek potwierdzenia, czy w/w krata pracuje prawidłowo i sprawdza się w warunkach jakie panują na OŚ w (...). Warunki zawartego

porozumienia przewidują obowiązek zakupu testowanej kraty w przypadku pozytywnej oceny jej funkcjonowania za kwotę 78.400,00 zł netto

W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, że utrata zaufania uzasadniająca wypowiedzenie przez pracodawcę umowy o pracę może mieć szersze podstawy niż fakty ujęte ogólnie lub przykładowo w oświadczeniu o wypowiedzeniu, jednakże w każdym przypadku istotna jest nie tyle sama utrata zaufania pracodawcy do pracownika, co przyczyny, które ją spowodowały (np. wyroki: z dnia 25 stycznia 2005 r., II PK 171/04 oraz z dnia 31 marca 2009 r., II PK 251/08 i orzeczenia w nich powołane). W wypadku wskazania przez pracodawcę, jako przyczyny wypowiedzenia utraty zaufania spowodowanej zaistnieniem określonych faktów (zdarzeń), w pierwszej kolejności należy zatem ocenić, czy wskazane przez pracodawcę okoliczności mogły uzasadniać utratę zaufania do pracownika, a następnie, pod warunkiem pozytywnego rozstrzygnięcia tej kwestii - czy utrata zaufania w tych okolicznościach uzasadniała dokonanie wypowiedzenia. Utrata zaufania musi mieć bowiem oparcie w przesłankach natury obiektywnej i racjonalnej. Nie może wynikać z samowoli, czy wyłącznie z subiektywnych uprzedzeń pracodawcy. Utrata zaufania do pracownika uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę, jeżeli w konkretnych okolicznościach nie można wymagać od pracodawcy, by nadal darzył pracownika zaufaniem. Ponadto - aby uzasadniać wypowiedzenie stosunku pracy - nadużycie zaufania musi wiązać się z takim zachowaniem pracownika, które może być obiektywnie ocenione, jako naganne, choćby nawet nie można było pracownikowi przypisać subiektywnego zawinienia. Z kolei obiektywna naganność zachowania pracownika, jako podstawa utraty zaufania do niego ze strony pracodawcy musi być oceniana w kontekście wszelkich okoliczności faktycznych (np. wyrok z dnia 19 lutego 2009 r w sprawie II PK 156/08 i szeroko cytowane w nim wcześniejsze orzecznictwo, wyrok z dnia 24 października 2013 r. w sprawie II PK 24/13).

Sąd rozpoznający sprawę podziela cytowane wyżej orzecznictwo Sądu Najwyższego w całości i przenosząc je na realia przedmiotowej sprawy, to - w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności w świetle zeznań Prezesa Zarządu R. S. oraz powoda, a także przesłuchanych świadków: J. C. i K.W. oraz dokumentów złożonych do akt sprawy, w tym Porozumienia z dnia 14 czerwca 2016r., uznać należy, że - obiektywnie, nie zaistniała sytuacja uzasadniająca powstanie u Prezesa Zarządu pozwanej spółki utraty do powoda zaufania z przyczyn wskazanych w treści wypowiedzenia.

Przede wszystkim literalnie analizując treść zapisów dokumentu – Porozumienia w sprawie sprzedaży kraty (...) z dnia 14 czerwca 2016r., na którym dokumencie istotnie też powód złożył swój podpis, to stwierdzić należy, że nie powstało po stronie pozwanej spółki (jako następcy prawnego Zakładu (...) w (...)) zobowiązanie zakupu od firmy (...)K. kraty (...), bowiem żaden punkt tego Porozumienia nie zawiera w swojej treści obowiązku bezwzględnego dokonania przez pozwaną spółkę – po okresie testów zakupu tej kraty, bo w pkt 2 Porozumienia zapisano, że po okresie próbnym, czyli po 11 miesiącach, zamawiający czyli obecnie spółka stwierdzi, czy ta krata pracuje prawidłowo i sprawdza się w warunkach jakie panują na OŚ w (...), a w pkt 3 wpisano, że dopiero w przypadku pozytywnej akceptacji proponowanego rozwiązania, zamawiający czyli pozwana spółka wyśle do (...) T. (...)K. protokół, stwierdzający chęć nabycia w/w kraty i dopiero wtedy (...) T. (...)K. - na podstawie w/w protokołu wystawi fakturę na ustaloną w Porozumieniu kwotę 78.4000,00 zł netto. Zatem, postępując zgodnie z tym Porozumieniem, pozwana spółka, po okresie testów tej kraty mogła stwierdzić, że jednak ta krata nie sprawdza się w warunkach jakie panują na OŚ, mogła więc nie sporządzić protokołu, stwierdzającego chęć nabycia w/w kraty a wtedy nie doszłoby do zakupu tej kraty. Według sądu, jak wyżej podniesiono, tak wprost brzmią literalnie zapisy tego Porozumienia, ale też taka interpretacja zapisów Porozumienia jest zgodna z intencją stron zawierających przedmiotowe Porozumienie. Na wstępie podnieść należy, że – jak wynika z zeznań powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc, a także z zeznań świadków: K.W. i J. C., powód wprawdzie złożył podpis pod tym Porozumieniem po stronie zamawiającego, pod złożonym uprzednio podpisem kierownika OŚ K.W., ale nie brał udziału w rozmowach dotyczących warunków ewentualnego zakupu tej kraty, bo w tych rozmowach, z ramienia wówczas Zakładu, brał udział kierownik Oczyszczalni (...)K. W. i przedstawiciel firmy (...)K., w tym także i świadek J. C.. Ze zgodnych zeznań tych świadków wynika, że ustne ustalenia pomiędzy stronami, przeniesione potem na treść Porozumienia w sprawie sprzedaży tej kraty, co szczególnie wyraźnie podał w swoich zeznaniach świadek J. C., były takie, że pozwana spółka po prostu po okresie testów mogła nie przedstawić protokołu, stwierdzającego chęć nabycia w/w kraty i z rozmów pomiędzy stronami oraz zawartego

na piśmie Porozumienia nie wynika stricte obowiązek zakupu przez zamawiającego tej kraty, tylko – jak podał ten świadek, zasadniczo istniał po stronie zamawiającego tylko moralny obowiązek dokonania zakupu, skoro przez okres prawie roku korzystano, z powodzeniem, z tej kraty.

Zatem, nie jest tak jak twierdzi obecny pracodawca powoda, że warunki zawartego Porozumienia z dnia 14 czerwca 2016r. przewidywały obowiązek pozwanej spółki dokonania zakupu testowanej kraty za kwotę 78.400,00 zł netto. Zdaniem sądu treść Porozumienia, nawet w przypadku pozytywnej oceny przydatności kraty na OŚ w (...), nie powodowała powstania o stronie pozwanej spółki bezwzględnego, prawnego obowiązku dokonania zakupu tej kraty.

Należy także pamiętać, co podnosił powód w swoich zeznaniach, ale też i świadek K. W. - kierownik OŚ, a także wskazane jest w treści pisma sporządzonego przez Organizację (...) z dnia 20 maja 2017r., iż sprawa zamontowania prawidłowej kraty na pompie na OŚ była niezwykle istotną sprawą, bo od kilku lat występował tam problem z prawidłową eksploatacją pomp ściekowych, bo ze względu na brak odpowiedniej kraty dochodziło do częstego zapychania się pomp ścieków surowych, a pracownicy Oczyszczalni musieli wyciągać te pompy, a w trakcie tych czynności istniało duże zagrożenie dla pracowników obsługujących pompownię ścieków porażenia ich prądem. Kierownik OŚ – jak wynika z jego zeznań, ale też i pisma organizacji związkowej oraz zeznań powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc, szukał od lat właściwego rozwiązania tego problemu, a pozwany pracodawca nie kwestionuje, że istniała konieczność zamontowania w tym miejscu prawidłowej kraty. Jak już wyżej podniesiono, także wszelkie rozmowy z firmą (...)K. na temat możliwości zamontowania tej kraty i warunków na jakich to ma nastąpić uzgadniał z ramienia wówczas Zakładu (...), a powód, jak sam podał, a jego zeznania potwierdza w całości świadek K. W., podpisał się pod tym Porozumieniem, bo o to poprosił go K.K. W., gdyż powód odpowiadał za bezpieczeństwo pracy pracowników pracujących przy urządzeniach elektrycznych. Powód jak sam podał w swoich zeznaniach, złożył ten podpis w dobrej wierze, akceptując w pełni fakt, że wreszcie właściwa krata będzie zamontowana, dzięki czemu pompy nie będą się zapychały, a pracownicy mogli wykonywać pracę przy tych pompach bezpiecznie. Jak zatem wynika z zeznań powoda i świadka K. W., wtedy najistotniejszą sprawą było, aby zapewnić bezpieczne warunki pracy na OŚ, a można to było uczynić poprzez zamontowanie prawidłowej kraty. Wobec zaś tego, że Zakład nie miał na to środków finansowych i wtedy – jak podał K.K. W., uzyskał on wiedzę, że w ramach środków unijnych realizowanych przez Gminę ta krata nie może być zakupiona (według jego wiedzy Gmina w swoim projekcie dofinansowania ze środków unijnych ujęła zamontowanie kraty na OŚ w grudniu 2016r.), to wtedy uzgodnił, według niego, ale też i według świadka J. C., korzystne warunki niezwłocznego zainstalowania, a potem ewentualnego zakupu tej kraty z firmą (...)K., za wiedzą i akceptacją dyrektora T. B.. Krata ta została zainstalowana, spełniła - co jest bezspornym, w okresie testów wszelkie wymogi i oczekiwania, a więc, w ocenie sądu, absolutnie niezrozumiałym jest obecne stanowisko prezentowane przez Prezesa Zarządu pozwanej spółki w tym zakresie. Pozwana spółka stała się następcą prawnym Zakładu (...) w (...) od 1 lipca 2016r., a więc krótko po tym fakcie, gdy K.K. W. i przedstawiciele firmy (...)K. uzgodnili warunki zainstalowania kraty (...) i niedługo po jej zamontowaniu. Jednakże następstwo prawne oznacza też i następstwo dotychczas podjętych działań w zakresie zarządzania firmą (do czasu podjęcia decyzji o zmianie), a więc skoro jeszcze w czasie, gdy istniał Zakład, była bezwzględna potrzeba zamontowania właściwej kraty na OŚ – co nie jest kwestionowane przez pozwaną spółkę i wobec braku w Zakładzie środków na zakup tej kraty, to gdy staraniami ówczesnego kierownika OŚ została jednak zainstalowana ta krata na warunkach opracowanych przez Kierownika OŚ i przedstawiciela firmy (...)K w Porozumieniu, to gdy ta krata działała w okresie testów prawidłowo, a więc zapewniała bezpieczeństwo pracowników spółki pracujących przy pompach, to Zarządu pozwanej spółki powinien jak najbardziej zaakceptować ten stan rzeczy. Okoliczność, iż Zarząd pozwanej spółki dopiero w kwietniu 2017r., a więc gdy zgłosili się przedstawiciele firmy (...)K., dowiedział się, że istniało Porozumienie dotyczące zainstalowania i zakupu tej kraty, jest sprawą dotyczącą przekazywania dokumentów i obowiązków pomiędzy przekształcanym Zakładem a utworzoną w jego miejsce spółką, pomiędzy dyrektorem Zakładu a Prezesem spółki. Jak zeznał świadek K. W., ówczesny dyrektor Zakładu miał wiedzę o uzgodnieniach zawartych w Porozumieniu i zdaniem sądu, nie mogło też być inaczej, bo przecież kierujący wtedy, również i OŚ, musiał mieć taką wiedzę. Przede wszystkim jednak, co już wyżej podniesiono, w ocenie sądu, obecny Zarząd pozwanej spółki, w świetle treści Porozumienia z 14 czerwca 2016r., nie miał bezwzględnego obowiązku, aby dokonać zakupu testowanej kraty.

Podstawianie zaś powodowi zarzutu ciężkiego naruszenia przez niego podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na zawarciu przez powoda w dniu 14 czerwca 2016r. z firmą (...)K. L. K., wspólnie z innym pracownikiem porozumienia w imieniu pracodawcy bez posiadanego umocowania - w świetle ustalonego stanu faktycznego, jest niezasadne. Jak bowiem wynika ze zgodnych zeznań świadków: K.W. i J. C., powód nie uzgadniał warunków zainstalowania i sprzedaży tej kraty a złożył podpis na tym Porozumieniu na prośbę K.W. dlatego że powód odpowiadał na OŚ za urządzenia elektryczne. Zresztą świadek J. C. zeznał, że o ile w sprawach związanych z warunkami zakupu tej kraty nie kontaktował się z powodem, to jeżeli chodzi o sprawy techniczne związane z zamontowaniem tej kraty, to powód brał w tym udział.

Podnieść należy, że zeznania świadków K. W. i J. C. sąd obdarzył wiarą w całości, bo zeznania te są zgodne z złożonymi do akt sprawy. Porozumieniem z dnia 14 czerwca 2016r., a także zgodnie ze sobą opisują stan faktyczny. Zeznania świadka K. W. także znajdują oparcie w treści pisma organizacji związkowej z 20 maja 2017r. Zeznania tych świadków absolutnie są zgodne z zeznaniami powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc, które to zeznania sąd obdarzył walorem wiarygodności, także i z tej przyczyny, że sąd mając możliwość bezpośredniego kontaktu z tym świadkiem uznał, że są one absolutnie szczerze, a w szczególności sąd uznał za szczerze i prawdziwe zeznania powoda, iż fakt, że złożył on podpis na tym Porozumieniu związany był z tym, że powód był wtedy zdeterminowany, aby bezpieczeństwo pracowników pracujących przy urządzeniach elektrycznych na OŚ wreszcie poprawić i w zawartym oraz podpisanym przez Kierownika OŚ i firmę (...)K. Porozumieniu, według niego, pojawiła się szansa i to realna, aby problem, od lat występujący na OŚ, wyeliminować.

Także i zeznania świadka R. R.-K. są zgodne z ustalonym stanem faktycznym i zasługują na obdarzenie ich wiarą.

Zatem, według sądu, analizując zeznania Prezesa Zarządu pozwanej spółki (...)S., które nie są sprzeczne z ustalonym, stanem faktycznym, a więc należy obdarzyć je wiarą, to jednak w kontekście ustalonego przez sąd stanu faktycznego, to nie można podzielić jego stanowiska zaprezentowanego w jego zeznaniach, iż nie widzi on możliwości dalszej współpracy z powodem, bo utracił do niego zaufanie, a powód nie gwarantuje swoją osobą prawidłowego i wymaganego przez pracodawcę poziomu i jakości wykonywania obowiązków pracowniczych, co powoduje konieczność rozwiązania stosunku pracy. Jak już wyżej podniesiono, utrata zaufania koniecznego ze względu na rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika, która powoduje niemożność jego dalszego zatrudnienia, może być uznana za uzasadnioną przyczynę wypowiedzenia, ale według sądu, w przedmiotowej sprawie nie zaistniały okoliczności powodujące - obiektywnie- powstanie u Prezesa Zarządu R. S. utraty zaufania do powoda w związku z wskazanymi w treści wypowiedzenia okolicznościami związanymi z zawarciem Porozumienia z dnia 14 czerwca 2016r. Jak już bowiem wyżej podniesiono, nie można powiedzieć - w świetle ustalonego stanu faktycznego, że powód wspólnie z K.W. zawarł to Porozumienie, bo jak wyżej podniesiono, powód nie brał udziału w kształtowaniu treści tych uzgodnień. Także, jak już wyżej rozważano, w ocenie sądu, treść tego Porozumienia nie niosła za sobą obowiązku kategorycznego, po okresie testów, dokonania przez pozwaną spółkę zakupu testowanej pompy za kwotę 78.400,00 zł. Skoro Prezes Zarządu pozwanej spółki zdecydował, iż wobec tego, że zamontowana krata w okresie testów sprawdziła się, to należy ją zakupić za cenę ustaloną, ale nie przez powoda, w Porozumieniu, to jest to suwerenna decyzja obecnego kierującego tą jednostką, a nie konsekwencja zaciągnięcia – jak to podał pracodawca w treści pisma wypowiadającego powodowi umowę o pracę, przez powoda, zobowiązania finansowego w imieniu pracodawcy na kwotę 78.400,00 zł netto bez zgody pracodawcy i umocowania do działania w jego imieniu.

Zatem przyczyny podane w treści pisma wypowiadającego powodowi umowę o pracę nie są postawione wobec powoda zasadnie. Powód od prawie 20 lat pracował w tej jednostce, cały czas jako Główny specjalista ds. energetycznych, a więc znał on niewątpliwie swoją pracę, z wykształcenia zresztą jest inżynierem elektrykiem, a więc rozwiązywanie z nim stosunku pracy, w sytuacji gdy – jak ustalono, jego działania w tej sprawie podejmowane były po to, aby pracodawca (ówczesny) zamontował właściwą kratę na pompach, aby pracownicy pracujący przy pompach, którzy w związku z brakiem właściwej kraty musieli wielokrotnie wyciągać ciężkie pompy i wyciągać z nich nieczystości, mogli pracować w bezpiecznych warunkach, aby wyeliminować możliwość porażenia prądem. W takiej sytuacji, podjęcie przez nowy zarząd spółki decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy z takim pracownikiem, którego działania w tym zakresie były przez

niego podejmowane w dobrej wierze, podpis pod Porozumieniem został przez niego złożony na prośbę Kierownika OŚ, bez analizowania czy składając swój podpis pod tym dokumentem, którego treść – co do testowego zamontowania kraty akceptował, winien tak naprawdę to uczynić, świadczy o ufności powoda w stosunku do innych pracowników. Rozwiązanie z takim pracownikiem i to długoletnim, o właściwych kwalifikacjach stosunku pracy, w sytuacji gdy – jak już wyżej podniesiono, obecny Zarząd nie miał obowiązku dokonania zakupu tej kraty za kwotę 78.400,00 zł, jest dla powoda po prostu niezwykle krzywdzące, niesprawiedliwe i niezgodne z zasadami współżycia społecznego.

Wobec powyższego i na podstawie art. 45 § 1 sąd orzekł jak w sentencji, przywracając powoda na poprzednie warunki pracy i płacy.

Orzeczenie w pkt 2 wyroku o zasądzeniu na rzecz powoda od pozwanej spółki wynagrodzenia za jeden miesiąc za czas pozostawania bez pracy płatne pod warunkiem podjęcia przez powoda pracy w wyniku wyroku przywracającego go do pracy uzasadnia przepis art. 47 kp, zgodnie z którym, pracownikowi który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, nie więcej jednak niż za 2 miesiące, a gdy okres wypowiedzenia wynosił 3 miesiące – nie więcej niż za 1 miesiąc.

Orzeczenie o kosztach procesu oparte jest o przepis art. 98 kpc, w zw. z §9 ust1 pkt 1 i §2 ust3 w zw. z §15 ust 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r, poz. 1800 ze zm.).